

Oscar Hansen: Jeg benægter, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borbjerg) har nogen som helst Ret til at udtale, at jeg stiller mig kølig over for den her foreliggende Sag, og jeg benægter, at det ærede Medlem i den Debat, som har været ført her, kan finde noget som helst Holdepunkt for en saadan Udtalelse. Sagen er omvendt. Sagen er den, at jeg har Interesse for, at vi kunne faa gjort noget for Børnene, og om vi saa samtidig slaar et socialt Princip fast eller ej, er mig ligegyldigt. Naar man stiller det sociale Princip i Spidsen uden Hensyn til, om der derved bliver gjort noget for Børnene eller ikke, har man i Grunden Lov til at kalde det Kølighed over for denne Sag.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bluhme: Jeg skal over for det ærede Medlem for Fredensborg kun udtale, at her er slet ikke Tale om, at Staten skal forære nogen Borger eller Familiefader noget, her er Tale om, hvorvidt det skal overlades til Kommunen at give Mad til de fattige Børn i Kommunen til den Pris, som den koster Kommunen, eller hvis Kommunen finder, at nogen er saa fattig, at han ikke kan betale, da at give det gratis. Andet er der ikke Tale om. Staten skal slet ikke blande sig i det, men blot bære Halvdelen af de Udgifter, Kommunen har dertil. Jeg kan ikke se, hvorledes det mere skulde kunne svække Ansvarfølelsen hos Familiefædrene, at Kommunen siger: Vi lave Mad til Børnene, men I skulle betale for det, og de, som vi skønne ikke have Raad til at betale, skulle have det gratis, end hvis den private Godgørelse træder til og siger: Vi betale Maden for Eders Børn. Jeg forstaa ikke, at der er nogen Forskel i Henseende til Ansvarfølelse. Og hvad dernæst den private Godgørelse angaar, vil jeg sige dette: Vi sidde her og give Love hvert Aar, og der er mange af disse Love, som de Folk, for hvem de gives, først opdage, naar de ere blevne til, og det kan ikke nægtes, at de vedkommende undertiden ere mindre glade ved dem. Efter min Mening er det Regeringens og særlig Lovgivningsmagtens Opgave at gennemføre de Love, som Samfundet har Krav paa, og som Samfundet saa at sige fordrer. Og kan det siges om nogen Lov, at Samfundet har fordret den, er det en Lov i Lighed med den her fore-

liggende. Som det ærede Medlem selv udtalte, betyder det, at Godgørelsen er traadt til, at der er Trang til Stede; men Godgørelsen slappes nu, og hvorfor? Fordi det private Initiativ, efter at det har vist Lovgivningsfaktorerne Vej og sagt: Her er en Brist, som det gælder at afhjælpe, med fuld Rette kan sige: Nu have vi gjort vor Gerning i saa Henseende, gør I nu Eders Gerning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (N. Christensen): Det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) ivrede stærkt imod dette Lovforslag og gjorde gældende, at det vilde præmiere Trang. Men nu er det jo netop saaledes, at Trang er noget, som det enkelte Menneske ikke kan gøre ved. Hverken det ærede Medlem eller jeg kan forandre noget i de i Øjeblikket bestaaende økonomiske Forhold. Vi Socialdemokrater søge at forandre de økonomiske Forhold, at sætte andre i Stedet, men vi have endnu ikke opnaaet ret meget i den Retning. Det enkelte Menneske formaar i Øjeblikket ikke at forandre de økonomiske Forhold, og de ere jo netop af den Natur, at de skabe en Kløft i Befolkningen, idet de skabe Velstillethed blandt en Del af Befolkningen og stor Fattigdom og Trang blandt en anden Del, og denne Trang behøver ikke at være og er i mange Tilfælde ikke selvforskyldt. Naar det ærede Medlem udtaler sig saa stærkt imod, at Trang skal give Ret, tror jeg, at Konsekvensen af denne Udtalelse under de nuværende Forhold vil blive, at Trang vil give Sult. — Over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Oscar Hansen) skal jeg gøre et Par korte Bemærkninger. Jeg udtalte, da jeg indledede denne Forhandling, at der ude paa Landet vistnok ikke er saa stærk Trang til Bispising af fattige Børn som inde i Byerne. Dette mit Standpunkt blev benægtet af det ærede Medlem, men jeg tror fremdeles, at jeg alligevel har Ret, og jeg paapegede ogsaa, hvori det ligger. Jeg paapegede nemlig, at ude paa Landet anvendes Børn i stor Udstrækning til Arbejde — desværre kan man sige, men saaledes ere nu en Gang Forholdene — og det bevirker netop, at de vedkommende Børn, som tages i Tjeneste, faa deres Mad i denne Tjeneste. Det er i Grunden den store Forskel mellem Børns Arbejde i Byerne og paa Landet, at de Børn, som tages i Tjeneste ude paa Landet, i Reglen faa en god Forplejning, saa at de i den Tid, de ere i Tjenesten, — for øvrigt